

Severni sij nad vso Evropo

V torek zvečer so po vsej Srednji Evropi ljudje lahko gledali nenavadno prikazen: na severni strani nebesa je naenkrat v čudni svetlobi zažarelo nebo, da so skoraj povsod mislili, da kje blizu gori. Zato so gasilske naprave vse Srednje Evrope tisti večer imele polne roke dela z raznimi klici na pomoč. Alarm je sledil alarmu. In vendar je bil to severni sij, prikazen, ki je v naših krajih silno redka. So ljudje, ki tega sija še nikdar v življenju niso videli.

Razumljivo je, da je ta dogodek povsod, kjer so ga mogli opazovati, povzročil veliko razburjenje. Ni nam še znano, do kje je ta prikazen bila vidna, vendar vemo, da so jo videli menda vsi kraji Avstrije, odkoder poročajo zanimive okolnosti o tej nebesni prikazni, ki je bila na različnih krajih videti ob različnih časih.

Dunaj gleda severni sij

Dunajska zvezdarna Urania je takoj ugotovila, da je ta svetloba močan severni sij, ki se v naših krajih prikaže vsakih 50 let enkrat. Ugotovila je, da so ta sij videli po vseh avstrijskih zvezdnih deželah. Severni sij je včasih izginel, nakar se je takoj zopet v še večji svetlobi nenadoma prikazal. Tako so ga na Dunaju lahko opazovali do 10 zvečer.

Najprej so zapazili sij naravnost proti severu, kjer je dalj časa obstal. Videti je bila velika temnordeča ploskev, skozi katero so šli posamezni vzporedni žarki. Vkljub tej nebesni svetlobi pa se je na Dunaju jasno videjo zvezdno nebo. Svetloba se je nekaj časa precej naglo menjavala od zahoda proti vzhodu, tako da so lahko opazili, kako niha sem ter tja. Tudi barva se je spreminjala, enkrat je bila temnordeča, drugič pa bolj svetla.

Dunajski polarni raziskovalec dr. Tollner je označil nebesni sij za severni sij, ki se razširja v obliki velike ploskve. Na nekaterih krajih je lahko opazil, kako se razvijajo iz tega sija šopi žarkov, kakor bi prihajali od kakega gorečega predmeta. Učenjak pravi, da je bilo posebno čudno pri tem siju to, da je bil tako močno rdeč, iz česar sklepa, da so sončne pege nenavadno močno delovale.

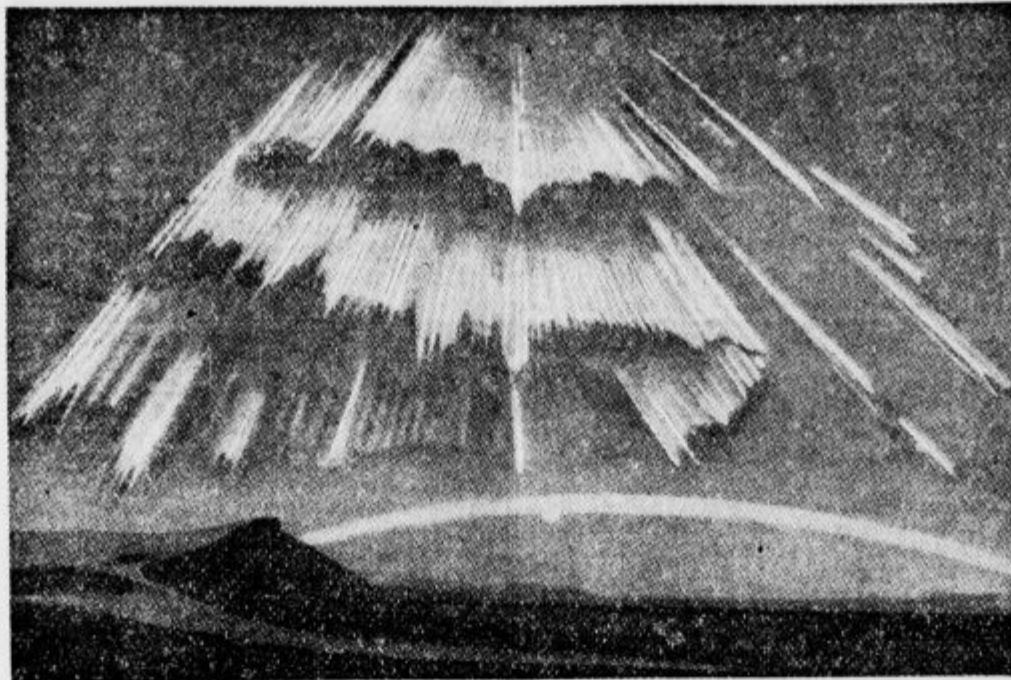
V Gradcu občudujejo magično solnce

Za srednjeveško deželo je važna vremenska opazovalnica na gori Schöckel. Ta je ugotovila, da se je prikazen severnega sija prvič prikazala ob 8 zvečer. Z vrha Schöckla so videli proti gorovju Hochschwaba temnordečo svetlobo, ki je vstajala izza obzorja v obliki neke čepice. Iz te svetlobe so tu pa tam švigali šopi belih žarkov. Ko je bila prikazen najbolj razvita, se je raztezala čez vse gorovje ter je bila silno svetla. Vpričo te silne svetlobe so bile doline pod njo kar zakopane v temo. Obrisi visokih gora so se iz te rdeče svetlobe posebno jasno videli. Namestu šopov belih žarkov, ki so švigali iz te svetlobe, pa so se včasih vsipali šopi zelenih, modrih in rumenih žarkov. Opazovalcu se je zadelo, kakor da bi gledal vzhod magičnega sonca. Pri vsem tem pa je bilo nebo brez oblakov in so zvezde ves čas bile dobro vidne. Nekako ob pol 9 je prikazen malo pobledele, nakar je zopet zasedla v vsej svoji svetlobi ter je šele okoli 9 izginila.

V Wetzelsdorfu pri Gradcu so prikazen zagledali že pred 8. torej precej prej kakor v drugih graških predmestnih krajih. V Göstingu

Zavesa severnega sija, ki so jo opazovali pri Port Foulke na Grenlandiji dne 6. januarja leta 1861.

Zarki severnega sija prehajajo v zaveso (draperijo). Slika je bila posneta na Rtu Thorsden l. 1882

so zagledali sij šele ob 8.15, a so mislili, da neke močno gori. Čez kake četrt ure se je sij premaknil proti severozahodu ter je pri tem precej pobledele. Takoj nato pa je zažarel v močni rdeči svetlobi. — V znani papirnici Gratkorn pri Gradcu pa so opazili sij šele malo pred tri četrti na 10.

Iz Lannacha na zahodnem Štajerskem poročajo avstrijskim listom, da so tamkaj zapazili ta nenavaden sij že 10 minut pred 8 zvečer. Tam je bil ta sij silno razsežen. Tudi tukaj so v siju videli menjavati se bele in rdeče žarke, ki so v celih šopih vreli iz mogočnega loka.

Kaj je severni sij

Severni sij svet že dolgo pozna, vendar je šele v najnovejšem času znanost dognala, odkod izvira ta svetloba in kaj je njen vzrok. Geofizikalni poskusi najnovejšega časa so šele razjasnili bistvo severnega sija. Poprej so dolgo mislili, da je severni sij le nekaka zemeljska luč, ki jo zemlja izžareva iz sebe. Pozneje so začeli trditi in dokazovati, da je vse skupaj le električne narave. Najnovejša dognanja polarnih raziskovalcev, n. pr. Birkelanda, Störmerja in Vergarda pa so dognala, da je severni sij nekaj docela drugega.

Iz sonca izžarevajo razni žarki, ki so v zvezi s sončnimi pegami. Ti žarki se približajo zemlji ter križajo njeno magnetno polje, katero jih odvrne na tečajsko stran. Tamkaj kakih 100 km visoko nalete na molekule zračne plasti, ki obdaja zemljo. Ti zračni delci sprejmejo vase žarke in začno sami žareti. Tako nastane severni sij.

V severnih tečajnih krajih je ta prikazen nekaj docela navadnega. Sedaj, ko tam vlada polarna noč, se vsak dan oziroma vsako noč prikaže za obzorjem ta severni sij, ki je navadno bleščeče se bele barve. Kadar pa je severni sij nenavadno velik, takrat zadobi drugačno barvo in postane krvavordeč.

Kako se kaže

Severni sij se prikaže v različnih oblikah.

Lok severnega sija je ena oblika te svetlobe. Ta lok je navadno podoben mavrici ter je podolgem mavričast. Njegovi spodnji robovi so precej bolj ostri in zarezniki kakor zgornji. Pod to mavrico je nebes videti precej bolj temen kakor navadno.

Nitke polarnega sija. Tudi to je ena izmed oblik, ki se v njih pokaže severni sij. V loku severnega sija se kmalu začno delati posamezni

Na Nižjem Avstrijskem in Saleburškem

so prikazen opazovali mnogo kasneje kakor pa na Štajerskem. Požarna bramba v Saleburgu je ob pol devetih zvečer začela dobivati od vseh strani telefonska poročila, da gori tukaj in tukaj. Nebo je močno žarelo nad obzorjem. Bila je nenavadna nebesna prikazen, ki se je premikala od zahoda proti severu. Prekrasni ognjeno-rdeči žarki so blesteli iz te svetlobe eno uro, nakar je vse skupaj ugasnilo.

barvasti žarki, ki so od svojega spodnjega konca, ki je rdeč, obrnjeni navzgor ter se tamkaj spreminjajo v modrikaste ali belkaste nitke.

Zarki polarnega sija. Ti prepletajo lok severnega sija kakor poprej omenjene nitke. Včasih se zdi, da se premikajo čez ves lok, nakar začne svetloba močno utripati in se bliskati, obenem pa iz nje švigajo barvasti žarki, ki so navadno beli, včasih pa tudi vijoličasti ali rdeči. Včasih ti blesteči se žarki napolnijo velik del nebes.

Meglice severnega sija. Najšibkejša oblika severnega sija je vijoličasti ali sploh svetel sij, ki se prikaže navadno obenem s severnim sijem ali pa za njim, če je bil nenavadno močan.

Zgodovinske prikazni v Evropi

V naših krajih je severni sij res nenavadna prikazen. Že do 50. stopnje severne širine se kaj redko prikaže. To se pravi, da je severni sij redka prikazen na Češkem, Poljskem in na Nemškem. Južno od 40 stop. severne širine pa ga sploh nikdar ne vidijo. To so kraji v južni Italiji, Albaniji, Grčiji ter otoki Egejskega morja. Tukaj je ta prikazen neznana. Pri nas pa je znana, dasi redka, smo pač bolj na severu.

Največji severni sij v novejši dobi je zasijal v noči na 9. januarja 1831. Takrat so ga videli baje od Madrida do Sibirije. Kakor poročajo letopisci tistega časa, je bil severni sij tiste noči tako silen, da je pokril vse nebo na vse strani. V srednji Evropi je od leta 1715 do 1745 bila doba, ko je bil severni sij pri nas precej navadna prikazen. Samo v Berlinu so leta 1734 našli, da se je severni sij prikazal tistega leta 35krat, in sicer se je prikazoval vse leto v neenakih razdobjih. Dalje se je v Srednji Evropi prikazoval zopet od leta 1788 do 1790.

Ta prikazen je ljudi vsakokrat silno razburila, saj so si od takih nebesnih prikazni obetali vedno le kaj slabega. Bili so sicer ljudje, ki so v naših krajih videli »nebo odprto«, kar so si dobro razlagali, če so si takrat kaj dobrega zaželeli, vendar so navadno vse to slabo tolmačili. In res so se

Trakovi severnega sija. Lok severnega sija, ki je prepleten z žarki, se pa včasih na svojih koncih nekako odluči od obzorja ter začne valovati. Kdor to gleda, se mu zdi, da vidi bleščeče se trakove, ki jih veter maha in prenaša sem ter tja. Ob takih prilikah nastajajo razne spirale, obročki in tudi podolgaste prikazni, kakor bi se zvijala kača.

Zavesa. Prikazen severnega sija je v tej obliki pokaže navadno iz trakov. Človeku se dozdeva, da vidi v zraku svetlo zagrinjalo, ki ga veter maha, katero ima polno gub ter je od zgoraj navzdol pisano. Obrisi tega pregrinjala so spodaj precej ostro omejeni, medtem ko se navzgor izgubljajo. Zaveze so zgoraj navadno zelene barve, v sredi bele, spodaj pa rdeče.

V naših krajih nikdar ne vidimo vseh teh in takih oblik severnega sija. Pri nas se včasih, kadar se kaj takega prikaže, vidi sij v obliki loka, nitk in žarkov, redkeje ga vidijo v obliki meglice. Čim bolj proti jugu, tem redkeje so te oblike, kakor se tudi proti jugu sij redkeje prikazuje.

Kakšne barve je severni sij

Barva severnega sija je belkasta, ki pa se malce spreminja v zelenkasto. Kadar je oblačno vreme, je barva videti umazano rumena. Kadar je severni sij nenavadno močan, prevladujeta zelena in rdeča barva. Najpogostejša oblika sija je širok svetlobni trak. Na tem traku je rdeča barva na spodnjem robu svetlobnega traku, širši srednji del traku je bel, zgornji del pa je zelen. Kadar prikazen ni posebno močna, se prikaže tudi vijoličasta barva, ki je podobna nekakim izobličnim in medlo svetlim meglicam. Kadar sije na zemljo severni sij, je na zemlji nekako toliko svetlo, kakor kadar sije mesecev prvi krajec.

Kako daleč se vidi

Učenjaki so že preiskovali, da bi dognali, kako daleč sega severni sij. Preiskovali so tudi južni del zemeljske oble, da bi dognali isto o južnem siju. Toda tamkaj je bilo to otežkočeno, ker ni mogoče opazovati, ker pač ni ljudi v samotah južnih morij. V severnem delu pa so precej že dognali, kako daleč sega severni sij. Natančno vedo, kje se severni sij največkrat kaže. Te kraje so povezali s črto, ki obrobja v obliki elipse magnetični in zemljepisni Severni tečaj zemlje. Središče te elipse imenujejo tečaj severnega sija ter leži na 81 stopnji severne širine in 285 stopnji vzhodne dolžine. Ob tej črti se severni sij večkrat kaže, navadno do stokrat na leto. Znotraj te črte pa se kaže nekoliko manjkrat. Zunaj omenjene črte pa se severni sij kaže tem manjkrat, čim bolj je kak kraj daleč od tiste črte. Po velikosti in obsegu razlikujemo krajevne in splošne severne sije.

Kdaj se kaže

Severni sij ima več časovnih period, v katerih najrajši nastopa. Najbolj zanesljivo je baje 11-8 letno razdobje, ki soglaša s sončnimi pegami in zemeljsko-magnetičnimi motnjami. Poleg tega razdobja imamo letne periode. Pozimi nastopa rajši in večkrat kakor poleti. Imamo tudi dnevno periodo: severni sij najpogostejše nastopa ponoči med 8 in 10 zvečer, najbolj nerad pa ob 11 dop.

lahko sklicevali, da je tisti nebesni sij slabo pomenil, ker so sledile za krvavo francosko revolucijo hude vojne, katerim pa seveda ni bil kriv — severni sij.

Kakor trde, se je v naših krajih prikazal zadnji veliki severni sij poleti leta 1884. Takrat je bil viden po vsej Avstriji in po vsem Ogrskem.

Zarki severnega sija, kakor se severni sij navadno kaže v južni Skandinaviji.

Št. 40.

Prisrbe

Po kratki hoji je Gurth res srečno prišel do šotora svojega gospoda. Čeprav je bil poprej drugače obljubil, je svojemu gospodu vendarle pripovedoval, kaj se mu je na poti nazaj grede zgodilo. Vitez se ni malo čudil plemenitosti razbojnikov, še bolj pa je premišljeval, zakaj mu je Rebeka vrnila denar. Končno je sklenil, da njenega daru ne sprejme. Ker pa je bil utrujen in je močno potreboval počitka pred napornim bojem jutrišnjega dne, se je naglo otresele vseh misli ter legel.

Drugo jutro je bilo zopet prekrasno vreme. Že na vse zgodaj so ljudje vreli na slavnostni prostor, da bi bili bolj gotovo deležni boljših sedežev.

Kakor že povedano, bi se morali vitezi, ki jih je bilo kakih sto, bojevati v dveh skupinah. Eno stranko naj bi vodil razdedinjeni vitez, zmagovalce včerajšnjega dne, drugo pa vitez Briand. V svojo veliko jezo

pa je videl Cedric, ki je s svojo varovanko pravkar prišel na slavnostni prostor, da se je Athel-

V vseh deželah Evrope

Na Portugalskem ga ni bilo že 40 let

Lizbona, 26. jan. AA. Hava: Brž ko je zašlo solnce se je pojavila polarna svetloba, ki je niso opazili na Portugalskem že več ko 40 let. Posebno po vaseh je nastalo veliko razburjenje, ki se je poleglo šele tedaj, ko se je polarna noč spremenila v pravo temo.

Na Norveškem

Oslo, 26. jan. AA. Hava: V vsej južni Norveški so snoči lahko opazovali lep pojav polarne svetlobe. Noč je bila več ur tako svetla, kakor podnevi.

Na Polskem

Varšava, 26. jan. AA. Polarna svetloba se je tukaj pojavila v obliki ogromnih snopov bele svetlobe na nebu. Čez nekaj minut pa je ugasnila, nato pa se zopet pojavila v rdeči barvi. Odsvite te svetlobe so lahko opazovali tudi v Krakovu in Varšavi.

Tudi v Italiji

Turin, 26. jan. AA. Polarna svetloba so opazovali ponoči prav jasno tudi v Turinu, Aosti, Sinerolu, Bordiu in Valetelinu. Nebo je bilo svetlo nad eno uro.

V severni Franciji

Pariz, 26. jan. AA. Hava: Polarna svetloba so posebno močno opazovali nad severnimi kraji Francije, kjer se je prelivala v ogromnih trakovih, ki so menjavali svojo barvo. Iz Pariza so ta pojav le slabo opazovali. Te svetlobne pojave spremljajo redno telurični in magnetni pojavi.

Na Ho'andskem

Amsterdam, 26. jan. AA. Tudi po vsej Nizozemski so opazovali polarno svetlobo. Pričakovali so, da bo po nebesnem pojavu nato nastal velik vihar. Zato ribiči niso odšli na lov. Na Nizozemskem so po brzojavnih žicah opazovali valove teluričnega loka, ki je zelo oviral brzojavni promet.

Na Angleškem

London, 26. jan. AA. Reuter: Snoči so lahko v velikem delu Anglije, posebno na jugu in okoli Londona opazovali edinstven primer polarne svetlobe v nešteti barvah, ki so se spreminjale. — Ogromne množice ljudi so se zbirale po ulicah in opazovale ta nenavaden prizor in so najprej mislile, da je to sij kakega ogromnega požara.

V Švici

Kakor poroča Reuterjev dopisnik, so videli ta nenavaden prizor v vseh delih Srednje Evrope. Reuterjev dopisnik v Švici sporoča, da se je ponoči dvignila ogromna zavesa rdečega plamena nad švicarskimi vrhovi in jih vse obsvetila.

>Svojo zadnjo službo si torej zapustil?

>Da, stric!

>Ali se tvoj šef ni čudil, ko je slišal, da odhajaš?

>Ne, saj je že prej vedel, ko jaz!

